

Sygn. akt V KS 16/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **K. G.**

oskarżonego z art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 kwietnia 2019 r.,

skargi wniesionej przez obrońcę oskarżonego

na wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 31 października 2018 r., sygn. akt XVIII Ka [...]

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 16 lipca 2018 r., sygn. akt VIII K [...]

i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania,

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 16 lipca 2018 r., VIII K [...], uniewinnił K. G. od zarzutu dokonania czynu z art. 190 § 1 k.k., opisanego w ten sposób, że oskarżony w dniu 11 czerwca 2017 roku w L. groził D. K. oraz I. K. pozbawieniem życia oraz uszkodzeniem mienia poprzez spalenie domu, która to groźba wzbudziła w zagrożonych uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona.

Wyrokiem z dnia 31 października 2018 r., XVIII Ka [...], Sąd Okręgowy w P., w uwzględnieniu w całości apelacji prokuratora, uchylił wyrok Sądu I instancji i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W skardze na wyrok Sądu odwoławczego obrońca oskarżonego zarzuciła „naruszenie art. 437 § 2 k.p.k., tj. uchylenie orzeczenia Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, podczas gdy w rzeczywistości nie wystąpiła żadna przesłanka do wydania takiego orzeczenia, a w szczególności nie zaszedł żaden z wypadków określonych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k., ani nie istnieją podstawy do przeprowadzenia przewodu sądowego w całości na nowo”.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skardze nie można odmówić słuszności. Sąd odwoławczy w uzasadnieniu wyroku stwierdził, że zachodzi potrzeba uzupełnienia postępowania dowodowego tylko przez dodatkowe przesłuchanie świadka D. K., ponieważ Sąd I instancji nie wyjaśnił przyczyn rozbieżności między zeznaniami tego pokrzywdzonego. W odniesieniu do pozostałego osobowego materiału dowodowego zastrzeżenia Sądu Okręgowego budziła tylko ocena zeznań innych świadków, dokonana przez Sąd I instancji. Sąd odwoławczy wskazał, do oceny których to zeznań doszło z obrazą art. 7 k.p.k., m. in. przez pominięcie okoliczności, które powinny być wzięte pod uwagę przez Sąd *meriti*. Sąd odwoławczy skonkludował, że „wnikliwe rozpoznanie owych kwestii mogłoby doprowadzić do rozstrzygnięcia sprawy w sposób odmienny, niż uczynił to Sąd I instancji. Wymaga to jednak ponownego przeprowadzenia postępowania obwodowego w całości i przesłuchania świadków w celu wyjaśnienia naprowadzonych okoliczności”.

Z lektury pisemnych motywów wyroku Sądu odwoławczego wynika jednak, że inny był powód uchylenia wyroku Sądu I instancji, niż wskazany wyżej.

Rzeczywistą przyczyną wydania orzeczenia kasatoryjnego stała się odmienna ocena dowodów, aniżeli dokonana przez Sąd Rejonowy. Wyraźnie widać to przy omawianiu przez Sąd Okręgowy zeznań poszczególnych świadków. Zrozumiała jest powściągliwość tego Sądu w wyrażaniu kategoriycznych ocen dowodów, w obawie przez sugerowaniem się tymi ocenami przez Sąd ponownie rozpoznający sprawę. Jednak podkreślić należy, że, po pierwsze, wskazania sądu odwoławczego nigdy nie mogą dotyczyć sposobu oceny materiału dowodowego, i po drugie, nieliczne, ściśle określone w art. 437 § 2 k.p.k. podstawy wyroku kasatoryjnego, wymuszają konieczność podania wprost, która z tych podstaw zaistniała. Gdy wystąpi wypadek wymieniony w art. 454 § 1 k.p.k., powinnością sądu odwoławczego jest przedstawienie prawidłowej - jego zdaniem – oceny dowodów i przez to wykazanie, że zajdzie konieczność wydania wyroku skazującego w razie analogicznej oceny sądu I instancji. Sąd odwoławczy nie może zatem uchylić się od prezentacji własnej oceny dowodów ani od podania właściwej podstawy uchylenia wyroku, czyli przeszkody do skazania w drugiej instancji ze względu na regułę *ne peius*, określoną w art. 454 § 1 k.p.k.

W skardze trafnie przytoczono judykaty Sądu Najwyższego, w których wskazano sposób procedowania sądu odwoławczego w nowym modelu postępowania odwoławczego (apelacyjno – reformatoryjnym). Najpełniej sposób ten zobrazowano w uchwale składu powiększonego z dnia 20 września 2018 r., I KZP 10/18 (OSNK 2018 z. 11, poz. 73). Sąd w niniejszym składzie podziela wywody zawarte w tej uchwale.

Dlatego uwzględniono skargę.